

‘Laat Marokkaan in waarde’

Reportage | Burgemeesters zijn somber over integratie

De segregatie van migranten in eigen stadsdelen wordt een groot probleem, waarschuwen burgemeesters van drie grote steden in de Lage Landen.

Van onze correspondent

Bart Dirks
BRUSSEL

Ken Livingstone vindt burgemeesters de belangrijkste politici van de 21ste eeuw. Als de baas van Londen gelijk heeft, dan troffen gisteravond enkele van de machtigste mannen van de Lage Landen elkaar in Brussel. Job Cohen (Amsterdam), Gerd Leers (Maastricht) en Patrick Janssens (Antwerpen) spraken elkaar in het Vlaams-Nederlandse huis De Buren.

Een *city marketeer*, een vaderfiguur, een robocop die zo nodig op *zero tolerance* hamert: burgemeesters spelen vele rollen. Al vechten ze wel met de handen op de rug. Fel haalden de Nederlandse burgervaders uit naar Den Haag.

‘Maastricht moet het hebben van de samenwerking met de regio’, zei Gerd Leers (CDA). ‘Niet elke stad of dorp in Zuid-Limburg kan een eigen Ikea of een schouwburg hebben. In die afstemming missen we de hulp van de rijksoverheid.

Zuid-Limburg heeft 220 kilometer grens met Duitsland en België en amper acht kilometer aan grenzen met de rest van Nederland. In de Euregio zit onze toekomst.’ Nog scherper verwoordde Cohen (PvdA) zijn ongenoegen. ‘Deze regering heeft geen oog voor de grote steden. Er wordt bij ons veel geld voor onderwijs weggehaald voor de rest van het land. Daar is het vast ook nodig, maar wij kampen

‘Glans Leefbaren weg na meedraaien in gemeentebesturen’

wel met bovenmaatse problemen.’

De socialist Janssens (SPA) voelt zich in Antwerpen minder ‘stiefmoederlijk bedeed’ door Brussel, al vreest hij dat de aandacht van het rijk vooral een antwoord was ‘op de verkiezingsuitslagen’. Het Vlaams Belang haalt er 35 procent van de stemmen. ‘Ik maak mij zorgen over mijn stad na de onvermijdelijke doorbraak dit najaar van het Vlaams Belang op het platteland.’

Op 8 oktober houdt België gemeenteraadsverkiezingen. In Antwerpen is een dikke 20 procent van de bevolking allochtoon, in

Amsterdam het dubbele. Hoe kan het dat extreem-rechts in de Scheldestad zo groot is, terwijl het in Amsterdam geen grote rol speelt?

Cohen neemt het voor Janssens op, juist door op zijn eigen stad te wijzen. ‘De laatste vijftien jaar zijn veel ontevreden Amsterdammers naar Zaanstad, Purmerend of Almere verhuisd. Juist daar zag je het enorme succes van de Leefbaarpartijen. Al is hun glans wel verdwenen doordat ze in de gemeentebesturen meedraaiden.’

Waarmee niet is gezegd dat er geen problemen zijn. De scheiding van bevolkingsgroepen in eigen stadsdelen is een groot probleem. Leers bekritiseert het integratiebeleid: ‘We gaan op een domme manier de segregatie tegen. We dwingen elke Marokkaan op klompen te lopen en persen hem in een keurslijf op Nederlandse maat. Hadden we de moed gehad hem meer in zijn waarde te laten, dan was het probleem nu veel minder groot.’

Cohen: ‘Als de dominante cultuur nieuwkomers niet wil opnemen, dan doet die Marokkaan vergeefs zijn best op klompen te lopen.’

Een burgemeester moet ‘de boel bij elkaar houden’, is het motto van Cohen; Janssens gaf Antwerpen de slogan: ‘t Stad is van iedereen.’ ‘Dat is ook de boel bijeen houden’, aldus Janssens, ‘en heel iets anders dan Eigen Volk Eerst.’